

Sygn. akt VI U 2369/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: S. E.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 22 lipca 2016 r., znak: (...)

w sprawie: S. E.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. E. prawo do renty socjalnej od dnia 1 lipca 2016 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 2369/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił S. E. prawa do renty socjalnej powołując się na negatywne w tym zakresie co do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego orzeczenie komisji lekarskiej. Ubezpieczony złożył od tej decyzji odwołanie opisując stan swojego zdrowia i stwierdzając, że nie jest w stanie wykonywać żadnej pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił co następuje. S. E. urodził się (...). Od ukończenia 18-go roku życia orzeczono wobec niego prawo do renty socjalnej do 30 czerwca 2016 roku rentę socjalną pobierał. Nowy wniosek o rentę socjalną ubezpieczony złożył 20 maja 2016 roku. Został poddany badaniu przez lekarza orzecznika, który w swoim orzeczeniu z 21 czerwca 2016 roku stwierdził brak całkowitej niezdolności do pracy i podobnie orzekła komisja lekarska w orzeczeniu z 19 lipca 2016 roku. Zgodnie z artykułem 4-tym ustęp 1 Ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej, renta tego rodzaju przysługuje osobie pełnoletniej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstają przed ukończeniem 18-go roku życia, w trakcie nauki lub w trakcie studiów doktoranckich, względnie aspirantury naukowej. Ustalenia całkowitej

niezdolności do pracy na zasadach i w trybie określonym w Ustawie o emeryturach i rentach z FUS dokonuje lekarz orzecznik ZUS, a po złożeniu sprzeciwu komisja lekarska ZUS. I ta komisja orzekła 19 lipca 2016 roku stwierdzając brak całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego. To stanowisko zakwestionował odwołujący. W związku z powyższym spór między stronami toczył się co do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. Sąd powołał więc w sprawie zespół biegłych w składzie, którego był neurolog i psychiatra, a w postanowieniu dowodowym z 19 lipca 2016 roku Sąd zadał biegłym pytania, co do tego czy u ubezpieczonego występuje nadal całkowita niezdolność do pracy, z powodu jakich schorzeń, czy ma ona charakter trwały czy okresowy, jeżeli okresowy to, na jaki okres, czy ta niezdolność powstała w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18-go roku życia. Biegli mieli się wypowiedzieć także czy podstawą orzeczenia ewentualnej całkowitej niezdolności do pracy były te same dowody medyczne, którymi dysponował organ rentowy. I biegli wydali opinię w dniu 31 marca 2017 roku po badaniu ubezpieczonego, po analizie całej dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach. Z opisu tego badania wynika, że biegli bardzo dokładnie przeanalizowali zarówno schorzenie, okres dzieciństwa, jak i aktualny stan zdrowia ubezpieczonego. Biegli wskazali, że ubezpieczony urodził się z cechami mózgowego porażenia dziecięcego, czyli wystąpiła u niego zarówno niedowład typu spastycznego, jak i schorzenie neurologiczne, rozwijał się z opóźnieniem i też biegli stwierdzili, że w zakresie stanu psychicznego to porażenie miało określony skutek. Biegli wskazali, że rozwijał się ubezpieczony z opóźnieniem, szczególnie w sferze ruchowej, przechodził w 2005 zapalenie opon mózgowych. Pod opieką psychiatry i psychologa był od 3-go roku życia, miał duże kłopoty w nauce. Ukończył więc szkołę specjalną, chodził też do Gimnazjum Specjalnego, obecnie kontynuuje naukę. Biegli wskazali, że w liceum ogólnokształcącym, ale z zaświadczenia przedłożonego przez ubezpieczonego wynika, że uczęszcza on do policealnej szkoły w O.. Biegli wskazali, że w rozwoju ubezpieczonego odnotowano regres intelektualny. Opisali dokładnie, na czym to polega. Wskazali, że ubezpieczony pozostaje pod opieką poradni zdrowia psychicznego w Ś. z rozpoznaniem upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. Na podstawie tego dokładnego opisu i badania psychiatryczno-psychologicznego biegli wskazali też, że według badań psychologicznych ubezpieczony funkcjonuje intelektualnie na poziomie niepełnosprawności lekkiej. Dolna granica IQ w gra..., w skali pełnej 56, słownej 63, bezsłownej 53. Ma niski zasób wiedzy o otaczającym świecie. Myślenie przyczynowo-skutkowe ma wykształcone w oparciu o struktury konkretne. Większość funkcji związanych z pamięcią wzrokową, analizą i systemem, syntezą wzrokowo-przestrzenną i manualną wykształcone są na niskim poziomie. I to są właśnie skutki tego porażenia mózgowego. We wnioskach opinii z 31 marca 2017 roku w rozpoznaniu biegli wskazali, jako schorzenia mózgowo porażenie dziecięce, or..., organiczne zaburzenia nastroju osoby z niepełnosprawnością ile..., intelektualną w stopniu lekkim, niedowład połowiczny lewostronny, i orzekli, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy trwale i że ta niezdolność powstała przed 16-tym, jak to piszą biegli rokiem życia. Biegli wskazali we wnioskach opinii, że u ubezpieczonego mamy do czynienia z odległymi skutkami wczesnych za..., zaburzeń neuro rozwoju. Pomimo leczenia i stymulacji rozwoju nie udało się skompensować tych dysfunkcji. Aktualnie rozpoznane u badanego zaburzenia nasto..., na podłożu organicznym powodują, że dysponuje znacznie niższym potencjałem przystosowawczym w porównaniu z osobą z lekkim upośledzeniem umysłowym bez dodatkowych obciążeń. Biegli wskazali, że te schorzenia u ubezpieczonego stanowią przeciwwskazania do wykonywania pracy fizycznej, dźwigania ciężarów, pracy wymagającej pełnej sprawności psychofizycznej. Niepełnosprawność intelektualna po uwzględnieniu przeciwwskazań zdrowotnych uniemożliwia w ogóle aktywizację zdaniem biegłych zawodową ubezpieczonego na otwartym rynku pracy. W zakresie czynności i zachowań, które są ogólnie przyjęte, jako podstawowe aktywności życia codziennego a więc robienie zakupów, załatwianie spraw w urzędzie, zaspokojenie jakichś potrzeb zdrowotnych u badanego występuje wykonanie zależne. W związku z tym stwierdzając brak możliwości aktywizacji zawodowej ubezpieczonego w ramach otwartego rynku pracy biegli dokonali oceny stwierdzając istnienie całkowitej niezdolności do pracy, wskazując, że praca w przypadku ubezpieczonego może być traktowana wyłącznie, jako forma rehabilitacji społeczno-zawodowej. Organ rentowy do tej opinii zgłosił zastrzeżenia powołując się generalnie na opinię konsultanta neurologa ZUS, którego zdaniem stan neurologiczny nie upośledza sprawności w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. Powołano się też na to, że stwierdzono u ubezpieczonego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. W związku z powyższym Sąd zlecił wykonanie opinii uzupełniającej, w której biegli podtrzymali wnioski dotychczasowej opinii. Podkreślili, że występuje u ubezpieczonego niepełnosprawność intelektualna, ale też wyjaśnili, na czym polega to schorzenie, na które od dzieciństwa cierpi ubezpieczony wskazując, że mózgowo porażenie dziecięce jest zespołem różnorodnych objawów zaburzeń czynności ruchowych i napięcia mięśni wywołanych uszkodzeniem mózgu lub

nieprawidłowościami w jego rozwoju nabytymi przed uszkodzeniem w okresie okołoporodowym czy po urodzeniu we wczesnym dzieciństwie. Odnosi się ono do zaburzenia mózgu w szczególności neuronu ruchowego. Biegli stwierdzili, że występująca u ubezpieczonego, to występujące schorzenie generuje zaburzenia nastroju, afektywne pogłębiające nieprzystosowanie. Opisane zaburzenia są uporczywe, odporne na terapię, bo są uwarunkowane w znacznej mierze organiczną dysfunkcją w obrębie ośrodkowego układu neuro..., ner..., nerwowego. Biegli powołali się też na orzeczenie z 13 lipca 2012 roku wydane przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności na podstawie, którego zaliczono ubezpieczonego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności od urodzenia i to na stałe. Wskazania dotyczące rehabilitacji zawodowej dokonane przez ten podmiot obejmują możliwość udziału w warsztatach terapii zajęciowej. Zdaniem biegłych, którzy wydawali opinię w tej sprawie podjęcie takiej decyzji przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wskazuje na or..., ograniczone możliwości funkcjonowania badanego w środowisku ze względu na występujące u niego deficyty. W związku z powyższym biegli stwierdzili, że ta niepełnosprawność sprzężona, jaka występuje u ubezpieczonego, deficyt intelektualny, uszkodzenie na..., rządu ruchu, czyli deficyt neurologiczny powoduje znaczne utrudnienia w funkcjonowaniu zawodowym w ramach otwartego rynku pracy. Badany jest powolny, wymaga pomocy w doprowadzaniu zadań do końca i może wykonywać tylko proste prace pod nadzorem. Biegli powtórzyli kategoryczny wniosek, że praca w przypadku ubezpieczonego może być traktowana wyłącznie, jako forma rehabilitacji społeczno-zawodowej. Sąd uznał, że biegli w sposób konkretny, szczegółowy, staranny odnieśli się do zastrzeżeń organu rentowego. Zarówno opinia podstawowa, jak i opinia uzupełniająca zawiera dokładny opis schorzenia, wnioski są szeroko uzasadnione, biegli są specjalistami z tych dziedzin medycyny, co do których schorzenia występują u ubezpieczonego. W związku z powyższym brak podstaw, żeby zakwestionować te wnioski. I dlatego kolejne zastrzeżenia organu rentowego sformułowane w piśmie z 3 października 2017 roku powtarzający faktycznie no poprzednio zgłoszone zastrzeżenia i odwołujące się do odmiennej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, a także do faktu, iż kontynuuje on naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych nie zasługiwały zdaniem Sądu na uwzględnienie. To, że ubezpieczony uczy się obecnie w Policealnej Szkole O. w Ś. również zdaniem Sądu należy traktować, jako pełno..., pewną formę, no warsztatów, rehabilitacji, umieszczenia ubezpieczonego w jakimś naturalnym środowisku, co ma zapobiegać jego wyobcowaniu czy przystosowaniu się w pewien sposób przynajmniej do życia w społeczeństwie. Ale to wcale nie oznacza, że ubezpieczony po pierwsze ukończy tę szkołę, a po drugie, że ukończenie tej szkoły będzie się wiązało z jakąkolwiek możliwością wykonywania pracy w sytuacji, w której tak jak biegli stwierdzili wniosek ten przy tym schorzeniu Sąd Okręgowy podziela. Ubezpieczony nie jest w stanie funkcjonować samodzielnie i wykonywać pracy innej niż praca pod ścisłym nadzorem i pracy zależnej, co w przypadku otwartego rynku pracy wyklucza ubezpieczonego, jako pełnoprawnego pracownika. W związku z powyższym Sąd Okręgowy stwierdził, że ta opinia podstawowa i uzupełniająca mogły się stać podstawą wyrokowania w sprawie. Jest to wiarygodny dowód właściwej kwalifikacji zdrowotnej S. E.. Biegli przy wydawaniu opinii mieli na uwadze wszystkie niezbędne dane, których istnienie i ocena wynika zarówno z przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w szczególności artykułu 13-go tej ustawy, a także Rozporządzenia Pracy Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych. Mając to na względzie Sąd Okręgowy uznał odwołanie ubezpieczonego za uzasadnione i na podstawie artykułu 477 ze znacznym 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego odwołanie to uwzględnił zmieniając zaskarżoną decyzję i orzekając, jak w punkcie pierwszym wyroku. A z uwagi na to, że biegli dysponowali dokładnie tymi samymi dowodami medycznymi, którymi dysponował organ rentowy Sąd na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z FUS stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania...